

Se réconcilier avec Dieu

Par Kelly R. Johnson
des soixante-dix

Pojednać się z Bogiem

Starszy Kelly R. Johnson
Siedemdziesiąty

Conférence générale d'octobre 2025

La réconciliation avec Dieu grâce à l'expiation de Jésus-Christ conduit à une foi inébranlable.

Lorsque j'étudie les Écritures, je tombe sur des mots qui attirent vraiment mon attention, principalement parce qu'ils ont une signification particulière en raison des expériences que j'ai vécues au cours de ma vie. J'ai fait carrière en tant qu'expert-comptable judiciaire. Dans ce contexte, le terme réconciliera attiré mon attention tandis que je lisais les Écritures. Mon travail consistait à rapprocher (« réconcilier » en anglais, N.d.T) les montants déclarés avec les documents comptables en appliquant des principes de comptabilité, d'audit et d'investigation. En d'autres termes, mon objectif était de faire coïncider les rapports financiers avec les documents financiers correspondants pour en garantir l'exactitude et la validité. Je cherchais diligemment à corriger les écarts et je consacrais beaucoup de temps à résoudre les divergences, même minimes.

L'apôtre Paul a supplié les Corinthiens en ces termes : « Soyez réconciliés avec Dieu ! » Être réconcilié avec Dieu signifie être ramené en harmonie avec Dieu ou rétablir une relation avec Dieu qui a été tendue ou rompue à cause de nos péchés ou de nos actions. En termes simples, être réconcilié avec Dieu signifie conformer notre volonté et nos actions à la volonté de Dieu ou, comme Russell M. Nelson l'a enseigné, laisser Dieu prévaloir dans notre vie.

Comme les Écritures l'enseignent, nous sommes libres d'agir par nous-mêmes, de « choisir le chemin de la mort éternelle ou le chemin de la vie éternelle ». Mais si nous ne sommes pas diligents, cette liberté d'agir par nous-mêmes

Pojednanie z Bogiem — poprzez Zadośćuczynienie Jezusa Chrystusa — prowadzi do niezachwianej wiary.

Kiedy studiuję pisma święte, natrafiam na słowa, które naprawdę przykuwają moją uwagę. Jest tak przede wszystkim z racji moich doświadczeń w życiu, które nadają znaczenia tym słowom. Pracowałem jako audytor śledczy. Mając taki zawód, zwracam uwagę na słowopojednanie, gdy czytam pisma święte. Moja praca polegała na „pojednaniu” wykazanych kwot z raportami finansowymi dzięki znajomości księgowości, audytu i metod śledczych. Innymi słowy, miałem połączyć sprawozdania finansowe z odnoszącymi się do nich dokumentami, aby wszystko zgadzało się z obliczeniami i z prawem. Starannie wyjaśniałem rozbieżności i często poświęcałem dużo czasu na wyjaśnianie nawet bardzo małych nieścisłości.

Apostoł Paweł błagał Koryntian, aby „pojednali się z Bogiem”. Pojednanie z Bogiem oznacza powrót do harmonii z Bogiem czyli przywrócenie relacji, która została osłabiona lub zerwana z powodu naszych grzechów lub czynów. Mówiąc wprost, pojednanie z Bogiem oznacza połączenie naszej woli i działań z wolą Boga lub — jak nauczał Prezydent Russell M. Nelson — zgodę na to, by Bóg zwyciężał w naszym życiu.

Jak czytamy w pismach świętych, mamy swobodę działania, możemy „wybrać drogę wiecznej śmierci albo drogę życia wiecznego”. Jeśli jednak nie jesteśmy pilni, ta swoboda działania może doprowadzić do zerwania połączenia z wolą

peut nous amener à nous conformer de moins en moins à la volonté de Dieu.

Le prophète Jacob a enseigné que, lorsque nous ne sommes pas en harmonie ou en accord avec Dieu, le seul moyen de parvenir à la réconciliation est de se « réconcilie[r] avec [Dieu] par l'expiation du Christ ». Nous devons comprendre que la réconciliation dépend de la miséricorde, ce qui implique que l'expiation, l'acte généreux de Jésus-Christ, rend la réconciliation possible.

En réfléchissant à votre vie, pensez à une occasion où vous vous êtes sentis loin de notre Père céleste parce que vous vous étiez détournés de lui. Par exemple, peut-être êtes-vous devenus moins diligents dans vos prières ou dans le respect de ses commandements. Tout comme nous choisissons de nous éloigner de Dieu, nous devons choisir de faire des efforts pour nous réconcilier avec lui. Le Seigneur a mis l'accent sur notre responsabilité lorsqu'il a dit : « Approchez-vous de moi, et je m'approcherai de vous ; cherchez-moi avec diligence et vous me trouverez, demandez et vous recevrez, frappez et l'on vous ouvrira. »

Comment le Sauveur nous aide-t-il à rétablir cette importante relation et à nous réconcilier ? En ce qui me concerne, je fais de grands progrès dans mon cheminement vers la réconciliation avec Dieu lorsque je suis le conseil du président Nelson en me repentant chaque jour. Je ressens cela parce que la réconciliation signifie le rétablissement d'une relation brisée, en particulier entre Dieu et l'humanité, en supprimant la barrière du péché.

L'une des grandes réconciliations relatée dans les Écritures est celle d'Énos. Quelque chose dans sa vie n'était pas en accord avec Dieu. Il a montré l'exemple en s'en remettant à l'expiation de Jésus-Christ pour se réconcilier avec Dieu. Il a expliqué son désir de se repentir, son humilité, ce sur quoi il a concentré son attention et sa détermination. Sa réconciliation avec Dieu a été confirmée lorsqu'une voix lui est parvenue, disant : « Énos, tes péchés te sont pardonnés, et tu seras béni. » Énos a reconnu l'influence que le repentir et la réconciliation ont eue sur lui lorsqu'il a dit : « Et moi, Énos, je savais que Dieu ne pouvait mentir ; c'est pourquoi ma culpabilité était balayée. »

La réconciliation apporte non seulement un soulagement de la culpabilité, mais aussi la paix en nous-mêmes et avec autrui. Elle guérit les

Boga.

Prorok Jakub nauczał, że kiedy nie jesteśmy w harmonii i połączeniu z Bogiem, jedynym sposobem na porozumienie jest „[pojednanie] się z [Bogiem] poprzez zadośćuczynienie Chrystusa”. Musimy zdać sobie sprawę z tego, że pojednanie zależy od miłosierdzia, co oznacza, że pojednanie jest możliwe poprzez pełen łaski akt Zadośćuczynienia Jezusa Chrystusa.

Kiedy zastanawiacie się nad swoim życiem, przypomnijcie sobie sytuację, w której czuliście się oddaleni od Ojca Niebieskiego, ponieważ odsunęliście się od Niego. Być może staliście się mniej pilni w modlitwach do Niego lub przestrzeganiu Jego przykazań. Tak jak decydujemy się oddalić od Boga, tak musimy wybrać, że podejmiemy starania, aby się pojednać. Pan podkreśla naszą odpowiedzialność, gdy mówi: „Zbliźcie się do mnie, a ja się zbliżę do was; szukajcie mnie pilnie, a znajdziecie mnie; proście, a otrzymacie; kołaczcie, a będzie wam otworzone”.

W jaki sposób Zbawiciel pomaga nam przywrócić tę ważną relację i się pojednać? Jeśli chodzi o mnie, robię wielkie postępy na drodze pojednania z Bogiem, gdy postępuję zgodnie z radą i nauką Prezydenta Nelsona i codziennie pokutuję. Jest tak dlatego, że pojednanie oznacza przywrócenie zerwanej relacji — w tym przypadku między Bogiem a ludzkością — poprzez usunięcie bariery grzechu.

O jednym z wielkich pojednań czytamy w historii Enosa w pismach świętych. Coś w jego życiu nie było połączone z wolą Boga. Enos pokazał, jak polegać na Zadośćuczynieniu Jezusa Chrystusa, aby pojednać się z Bogiem. Opisał swoje pragnienie pokuty, pokorę, skupienie i determinację. Jego pojednanie z Bogiem zostało potwierdzone, gdy usłyszał głos: „Enosie, twoje grzechy są ci przebaczone i będziesz błogosławiony”. Enos rozpoznał wpływ pokuty i pojednania, gdy powiedział: „I ja, Enos, wiedziałem, że Bóg nie może kłamać; dlatego moja wina została usunięta”.

Pojednanie przynosi nie tylko ulgę od poczucia winy, ale też pokój w nas samych i w relacjach z innymi ludźmi. Uzdrawia relacje, zmiękcza ser-

relations, adoucit les cœurs et renforce notre vie de disciple, apportant une plus grande confiance devant Dieu. Un autre fruit de la réconciliation, qu'Énos a décrit dans son récit, m'apporte beaucoup d'espoir et de confiance. Il a déclaré : « Et lorsque moi, Énos, j'eus entendu ces paroles, ma foi au Seigneur commença à être inébranlable. »

Quand j'étais enfant, mon grand-père maternel avait une grande cerisaie. J'ai eu l'occasion de travailler dans cette cerisaie, principalement l'été lors de la récolte des cerises. Quand j'étais très jeune, ma participation se limitait à recevoir un seau et à grimper dans un arbre pour cueillir les cerises.

La récolte des cerises a beaucoup changé lorsque mon grand-père a acheté une machine qu'on appelle un « secoueur d'arbres ». Cette machine saisit le tronc de l'arbre et le secoue, faisant tomber les fruits sur des filets pour les y recueillir. J'ai remarqué que, lorsque le secoueur commençait à secouer un cerisier, presque toutes les cerises en tombaient en quelques secondes. J'ai aussi remarqué que certaines cerises ne tombaient pas, que l'on secoue l'arbre pendant dix secondes ou même une minute entière. Elles restaient réellement inébranlables.

Il est possible de faire tomber les cerises d'un arbre en le secouant car elles libèrent de l'éthylène. Cette hormone affaiblit la couche de cellules entre la tige de la cerise et l'arbre. Par conséquent, la tige d'une cerise mûre se détache plus facilement de l'arbre, car son lien est affaibli.

Dans les Écritures, nous apprenons que le tronc d'Isaï est une métaphore du Messie, Jésus-Christ, dont il a été prophétisé qu'il viendrait de la lignée d'Isaï, le père du roi David. Tout comme l'éthylène affaiblit le lien d'une tige de cerise mûre, la désobéissance, les doutes et les peurs peuvent affaiblir notre lien au tronc d'Isaï, c'est-à-dire à Jésus-Christ, nous permettant d'être facilement ébranlés et séparés de lui. Aussi fidèles que nous soyons, nous devons veiller à ce que notre lien à Jésus-Christ ne s'affaiblisse pas.

Dans les Doctrine et Alliances, même les fidèles reçoivent un avertissement : « Mais il est possible que l'homme déchoie de la grâce et se détourne du Dieu vivant. » Le Seigneur ajoute : « Oui, [...] que même ceux qui sont sanctifiés prennent garde aussi. » Pour éviter de tomber, le Seigneur recommande « que l'Église prenne garde et prie toujours de peur de tomber en tentation ».

ca i wzmacnia nasze uczniostwo, zwiększa naszą pewność siebie przed Bogiem. Tym, co budzi we mnie wielką nadzieję i pewność, jest inny owoc pojednania, opisany przez Enosa słowami: „I gdy ja, Enos, usłyszałem te słowa, moja wiara poczęła być niezachwiana w Panu”.

Kiedy byłem chłopcem, mój dziadek ze strony matki miał duży wiśniowy sad. Miałem okazję pracować w tym sadzie głównie latem, podczas zbioru wiśni. Kiedy byłem bardzo mały, a moja cała praca polegała na trzymaniu wiadra i zrywaniu wiśni.

Zbiory wiśni znacznie się zmieniły, gdy mój dziadek kupił otrząsarkę do wiśni. Ta maszyna ma uchwyt na pień drzewa, którym trzęsie, powodując, że wiśnie spadają z drzewa do siatek poniżej. Zauważyłem, że kiedy otrząsarka zaczyna potrząsać drzewem, prawie wszystkie wiśnie spadają z drzewa w ciągu kilku sekund. Zauważyłem też, że bez względu na to, czy potrząsanie trwa 10 sekund czy całą minutę, niektóre wiśnie nie spadają. Są naprawdę nieporuszone.

To, że wiśnie w ogóle spadają, jest możliwe dzięki uwalnianiu etylenu. Hormon ten powoduje osłabienie warstwy komórek między szypułką owocu a drzewem. Łodyżka dojrzałej wiśni łatwiej odrywa się od drzewa przez to osłabione połączenie.

Z pism świętych dowiadujemy się, że pień Isajego symbolizuje Mesjasza, Jezusa Chrystusa, który miał pochodzić od Isajego, ojca Dawida. Tak jak etylen osłabia połączenie szypułki dojrzałej wiśni, tak nieposłuszeństwo, wątpliwości i strach mogą osłabić nasze połączenie z pniem Isajego, czyli Jezusem Chrystusem, i łatwo będzie nas strząsnąć i oddzielić od Niego. Z taką pewnością, na jaką tylko nas stać, musimy strzec się przed osłabieniem naszego połączenia z Jezusem Chrystusem.

W Doktrynie i Przymierzach nawet wierni słyszą ostrzeżenie: „Lecz możliwe jest, że człowiek może utracić łaskę i odwrócić się od żywego Boga”. Pan mówi dalej: „Niechaj i baczą ci, którzy są uświęceni”. Aby uniknąć upadku, Pan radzi: „Przeto niech Kościół baczy i modli się stale, aby nie ulegli pokusom”.

On pourrait assimiler l'état consistant à être facilement secoué ou ébranlé à ce que les Écritures décrivent comme le fait d'être mûr pour la destruction, avec des conséquences imminentes. Cette expression peut aussi être utilisée dans un sens plus large pour indiquer un état de dégradation, de corruption ou de déclin qui rend quelque chose susceptible de s'effondrer ou de tomber en ruine.

Que représente cette maturité ? Cela signifie-t-il atteindre le point où nous sommes incapables de changer ? Non, je pense que cela signifie que nous atteignons un point dans le temps où nous ne sommes plus disposés à changer. L'antidote pour ne pas devenir mûrs pour la destruction est de faire les choses qui renforcent notre lien à Jésus-Christ. Comme je l'ai mentionné, le repentir a amené Énos à acquérir une foi inébranlable. Il y a de la force dans le repentir, un repentir régulier, prompt et fréquent. Comme le président Nelson nous l'a enseigné : « Rien n'est plus libérateur, plus ennoblissant ni plus indispensable à notre progression individuelle qu'un repentir régulier, quotidien. »

En plus de prêcher le repentir, le prophète Jacob a enseigné que le fait d'être conscient de la main de Dieu dans notre vie, de rechercher et de recevoir la révélation, et d'écouter Dieu quand il parle, nous aide à ne pas être ébranlés. Jacob a aussi enseigné : « C'est pourquoi nous sondons les prophètes, et nous avons beaucoup de révélation et l'esprit de prophétie ; et ayant tous ces témoignages, nous obtenons l'espérance, et notre foi devient inébranlable. » Le fait d'écouter les paroles et les invitations des prophètes et des apôtres, et d'agir en conséquence, nous remplira d'espérance, de confiance et de force, et nous permettra d'acquérir une foi inébranlable.

J'ai appris que le désir d'être réconcilié avec Dieu doit s'accompagner du désir de se repentir. Le repentir et le fait de goûter aux bénédictions de l'expiation de Jésus-Christ conduisent à une foi inébranlable. Une foi inébranlable conduit au désir de toujours se réconcilier avec Dieu. C'est un modèle en boucle et qui se réitère.

Frères et sœurs, je vous invite à vous réconcilier avec Dieu grâce à l'expiation de Jésus-Christ. Je témoigne que le fait de contracter des alliances et de les respecter renforce notre lien au Sauveur, ce qui nous permet d'éviter d'être mûrs pour la destruction. Je témoigne que cette réconciliation avec Dieu, grâce à l'expiation de

Można przyrównać stan bycia łatwo strąśniętym do opisanego w pismach świętych stanu dojrzewania do zagłady i do przyjęcia konsekwencji działań. Dojrzewanie do zagłady może również w szerszym rozumieniu oznaczać stan rozkładu, zepsucia lub upadku, który doprowadza do załamania lub zniszczenia.

Co symbolizuje to dojrzewanie do zagłady? Czy to oznacza, że dojdziemy do punktu, w którym nie można się zmienić? Nie, myślę, że to oznacza, iż możemy dojść do punktu, w którym nie będziemy chcieli się zmienić. Lekarstwem na dojrzewanie do zagłady jest robienie tego, co wzmacnia naszą więź z Jezusem Chrystusem. Jak mówiłem, pokuta doprowadziła Enosa do punktu niezachwianej wiary. Oto siła pokuty — regularnej, natychmiastowej i częstej pokuty. Jak nauczał Prezydent Russell M. Nelson: „Nic bardziej nie uwalnia, nie uszlachetnia ani nie jest bardziej istotne dla naszego osobistego rozwoju niż regularne, codzienne skupianie się na pokucie”.

Poza głoszeniem pokuty innymi elementami, dzięki którym unikamy wstrząsów są — jak nauczał prorok Jakub: świadomość obecności ręki Boga w naszym życiu, dążenie do uzyskania i przyjmowania objawień oraz słuchanie Boga, kiedy mówi. Jakub nauczał także: „Dlatego badamy proroków i mamy wiele objawień i ducha proroctwa; i mając te wszystkie świadectwa, dana jest nam nadzieja, a nasza wiara staje się niewzruszona”. Słuchając i postępując zgodnie ze słowami i zaproszeniami proroków i apostołów, możemy zostać napełnieni nadzieją, pewnością siebie i siłą, dzięki czemu nasza wiara stanie się niewzruszona.

Dowiedziałem się, że pragnieniu pojednania z Bogiem musi towarzyszyć pragnienie pokuty. Pokuta i doświadczanie błogosławieństw Zadośćuczynienia Jezusa Chrystusa prowadzą do niewzruszonej wiary. Niewzruszona wiara prowadzi do pragnienia, aby zawsze jednać się z Bogiem. Jest to proces cykliczny, czyli powtarzalny.

Bracia i siostry, zapraszam was do pojednania się z Bogiem poprzez Zadośćuczynienie Jezusa Chrystusa. Świadczę, że zawieranie i dotrzymywanie przymierzy sprawia, że nasze połączenie ze Zbawicielem jest silne i dzięki niemu unikniemy dojrzewania do zagłady. Świadczę, że pojednanie z Bogiem — poprzez Zadośćuczynie-

Jésus-Christ, conduit à une foi inébranlable.

Je sais que notre Père céleste nous aime, vous et moi, et qu'il a envoyé son Fils bien-aimé, Jésus-Christ, pour être notre Sauveur, notre Rédempteur et le grand Réconciliateur. Je témoigne de Jésus-Christ et je le fais au nom de Jésus-Christ. Amen.

nie Jezusa Chrystusa — prowadzi do niezachwianej wiary.

Wiem, że Ojciec Niebieski kocha was i mnie, i posłał Swojego Umiłowanego Syna, Jezusa Chrystusa, aby był naszym Zbawicielem, Odkupicielem i wielkim Mediatorem. Świadczę o Jezusie Chrystusie i czynię to w imię Jezusa Chrystusa, amen.